

КЛАСИЧЕСКИ ПЕСНИ

КЪМ ПРИРОДАТА

Музика: Бетховен

Поклон пред тебе, природо красива,
ти криеш чудни красоти,
щастлива радост и младост омайна,
тревожни нощи и мечти.

Цъфтиш безспирно и неуморимо,
какво сме ний под твоя свод -
минутни сенки, о, майко любима,
но пълни с толкова живот. | 2

МОЯТА ПЕСЕН ТИХО ЛИТВА

(класика)

Музика: Шуберт

Моята песен тихо литва в нощната тъма
и кат молитва тя ме моли: "О, ела, ела!"
Всяка вейка нежно тръпне, месеца шепти:
"О, не бой се ти! О, не бой се ти!"

Влюбен славей пак запява, чуй му песента!
Песента му скръб навява и молба е тя.
Той ми казва: "Изнемогва й сърцето!" -
нежно трогва неговия глас...

И кат него аз те моля:
"Чуй ми песента!
Аз те чакам, мила моя!
О, ела, ела! О, не бой се, ти!
О, не бой се, ти!"

ОДА НА РАДОСТТА

(класика)

Текст: Шилер

Музика: Бетховен

Радост, ти, дете на рая,
ти, божествен ясен плам,
ний пристъпваме в омая, | 2
о, богиньо, в твоя храм. | 2
Твойте чарове спояват
туй, що светски нрав дели,
братя всички люде стават, | 2
щом с крило повееш ти. | 2

Който е честит да има
благ другар във тежък час,
кой другар любим си има, | 2
да запей, да пее с нас, | 2
тоз, що своя назовал би
тук една душа макар,
който не със тиха жалба, | 2
да напусне тоз олтар. | 2

ЦАРСКИ СИН ЖИВЯЛ

(романс)

Музика: Щраус

Отдавна царски син живял
в страна далечна и прекрасна,
под небосвода ведросин
щастлив бил този царски син.

И в тази хубава страна
царяла радостта,
в позор и срам във мигове оттам
избягала лъжата и скръбта.

ВЕЧЕРНА ЗВЕЗДА

Музика: Шуман

Далечен и скъп приятелю мой,
ти светиш в небето сред звездния рой.
Обичам те аз - сияен светлик,
не мога без тебе ни час, ни миг.

Над целия свят ти трепваш безспир
и виждаш безкрая на звездната шир.
О, как бих желал при зло и беда
да бъда за всички вечерна звезда.

ЗВЕЗДА ВЕЧЕРНИЦА

Музика: Шуберт

Звездо вечернице, звездо вечернице, вечернице,
сияеш с блясък на запад,
сияеш с блеск, сияеш с блеск,
сияеш, сияеш на запад, сияеш с блеск...

Шумящи поток иде отдалеч, отдалеч... Буйните вълни, буйните вълни се удрят в скалите, в скалите и екот се носи навред.	Звездо вечернице, звездо вечернице, кога из облак се явиш, вълни се любуват на теб и мият косите ти.
---	---

Но ти с усмивка бързо захождаш...
Сбогом, вечернице, сбогом!
Сбогом, вечернице, вечернице!

РОСНИ ЗАРИ

Росни зари, пролет цъфти,
под розов храст чакам те аз,
както преди.

Дни минават, теб те няма,
милно либе, де си ти?
Ах, да знаеш колко мъка
на сърцето мене тежи!

Без родина, без любина
колко тежко се живея.
Ах, да знаеш пак самотен
днес посрещам аз пролетта!

Росни зари, пролет цъфти...
под розов храст чакам те аз,
както преди.

ЛА РОЗА АЛПИНА

Текст: Клотц

Ту сей, о, Роза Алпина, дел монти ла белта
солета сенца спина дей фиор ла маеста
ту миро гуал. Реджина ин алто ризедер
туа буча порпорина сориде ал пасагер.

Припев:

Ту сей, о, Роза Алпина, дей монте ла белта
ал ей ей сирен вичина дей фиор ла маеста.
Дел соле джина лаукара пиндора сул матино
ал суетра монто аикора, о, вачина ла Роза Алпина.

ГОНДОЛА, ГОНДОЛА

(валсово)

Плахо девойка, скрита във мрак,
с трепет очаква своя любим.
Плуват гондоли, трептят звездите,
песни се носят, песни звучат.

Всяка нощ във Венеция
щом изгрее луната,
влюбени бродят, звезди блестят
и песни чудесни ехтят.

Момъкът идва, той ще я види,
във мрака ще тръгват двама сами.
Гали гондолата свежи зефир
във светлата водна шир.

Който види Венеция
как си посреща зората,
той ще си спомня този ден
бодър, щастлив и засмян.

Плахо девойка, скрита във мрака,
с трепет очаква своя любим.
Плуват гондоли, звезди блестят,
песни отвреде звучат.

ПЛАЧЪТ НА СОЛОВЕЙ

(из операта "Пергинт" от Едуард Грийн)

Изминаха, изминаха студените зимни дни,
настъпи пролетта
и цъфнаха цветята навред по полята
и ти ще дойдеш пак при мен...

Мой мили, скъпи блян,
ти вечно ще си мой!
Сърцето си теб дадох
и те чакам през май,
мой сладък блян!

ЛИПАТА

Музика: Шуберт

Самотна до чешмата
липа стои и трепти,
под сянката ѝ често
почивах си в мечти. | 2

След много дни пак минах -
бе дивен нощен час -
затворих си очите | 2
и тъй унесен аз

В кората аз изрязах
две сладки думи там
и в радост, и в скърби | 2
прекарвах често там.

дочух листата нежно
да шепнат сякаш в блян:
- Спокойствие, ти, момко, | 2
ще наидеш тук при мен.

ХУМОРЕСКА

Музика: Дворжак

По полята аз се скитам,
ситните цветя аз питам:
"Ах, къде е, ах, къде е тя?"

А цветята цвет разтварят
и на мене проговарят:
"Тук я няма, тук я няма!"

О, цветенца нежно мили,
о, цветенца сребролики,
ах, кажете де е тя!

О, цветенца нежно мили,
о, цветенца седмокрили,
ах, кажете де е тя?

А цветята цвят разтварят
и на мене проговарят:
"Тя е тука, тя е тука!"

СОРЕНТО

(класика)

Помниш ли туй бурно море
и туй ясно, синьо небо,
що обвива като лента
бреговете на Сорента?

Или север ти залюби -
край далечен и незнаен?
И Соренто ти забрави -
съдбоносна нам раздяла?

О, градински благоухания,
о, смях, песни и китари!
На милувки и признания
нима край дойде на всичко?

Но аз знам, че ти ще дойдеш,
всички чари ще се върнат.
И Соренто пак отново,
теб, любима, ще прегърне!

О, СЛЪНЦЕ МОЕ

(романс)

О, слънце мое, ти зад облак тъмен се скрий,
скрий се неусетно, а в сърцето ми тъгата ме мъчи!
Но небето пак ще се изясни,
ветрецът тихо ще повее,
а листята ще повеят
бисерните капки.

О, златно слънце, пак ще грейнеш ти
и бедно ми сърце пак ще го стоплиш.
Но другото слънце, което грей за мен,
това си ти, любима, твоя образ ми е драг.
Мене озарява и във бури, и във мрак.

САНТА ЛУЧИЯ

(енглиш валс)

Месец в небето блясва отново,
чака в морето лодка готова,
а над морето песен се вие:
"Санта Лучия, Санта Лучия." | 2

Леко ветреца ще ни подкара,
в лодката нежно звънва китара.
В радост блажена ще се опия
в Санта Лучия, в Санта Лучия. | 2

Тук във Неапол, свода небесен
пълни душата с радост и песен.
Възторг безкраен душата пие
в Санта Лучия, в Санта Лучия. | 2

АРИЯ ОТ "ДАМА ПИКА"

(класика)

Хей, утринна зора, във старата гора
цветенцата събуди, прехвъркат пеперуди,
хей, колко съм щастлив, хей, колко съм щастлив!

Поточе ромоли и тих ветреца шуми,
от клона се събуди, пак кукувица кука,
хей, колко съм щастлив, хей, колко съм щастлив!

Не зная край роден, от тебе по-красив,
със радост аз пея,
хей, колко съм щастлив, хей, колко съм щастлив!

ДИВЕН БАЩИН КРАЙ

(валсово)

Ти забрави бащин край -
дивния провански край,
где тъй много светли дни | 2
преживях на младини.

Тъжен беше моя дом
и полетата навред,
нигга нямаше в него смях, | 2
винаги самотен бях.

Ден минаваше след ден -
радост нямаше за мен.
Всеки ден и всеки час | 2
тебе те очаквах аз.

Лес, поля и бащин дом
тебе, странника зоват,
да се върнеш ти при тях | 2
с песни радостни и смях.

Но преминаха и тези дни -
с теб сме заедно, нали?
Изпраща ме Бог да дойда тук | 2
тебе да спася, праща ме Бог.

МАЛКО БЕЗГРИЖНА

(бавен валс)

Малко безгрижна, вечно подвижна
мами жената безспирно.
Вечно променлива, вечно в лъжата | 2
ту блясват сълзи, ту смях играе.

Ако над нея повдигнеш булото,
прекрасна дева там ще намериш,
но тежка болка той ще изпита, | 2
ако навеки с нея се свърже.

Леко подвижна, малко безгрижна
мами жената, мами безкрай,
но тежка болка всеки ще изпита, | 2
ако навеки се свърже с нея.

ЧАРДАШ

(класика)

Звън на чаши, смях и песни,
танци приказни, чудесни,
хор от ангели небесни и сияе твоя лик.
И макар да беше щастие, родено на шега и смях,
щастлива бях от таз лъжа и твоя бях тогаз.

Уви, това бе тъй отдавна и ще се повтори ли пак,
в бъдещето виждам само пустота и мрак, горест и мрак.

Помниш ли ти на наш'та обич мечтите?
Възторг и блян, в слънчеви ласки облян.
Помниш ли ти как бяхме с тебе честити?
То беше сън, прекрасен сън,
чаровна песен и зов, помниш ли, ти?

Бяхме с тебе тъй честити, но дойдоха дни горчиви -
имаш, мила, ти съпруг, щом си ти сгоден за друга.
Що от туй, че съм съпруга аз сега на някой друг?
Само за да ме измъчваш, ти повярва на един лъжец.
Ази все така те любя и за теб тъжала, все за теб скърбя.

Това, което бе отдавна, остана като спомен скъп,
а в моята душа остана само скръб и само скръб.

Помниш ли ти на наш'та обич, мечтите,
възторг и блян в слънчеви ласки облян?
Помниш ли ти как бяхме с тебе честити?
То беше сън, прекрасен сън,
чаровна песен и зов. Помниш ли, ти?

КЪМ ЧАРДАША

Помниш ли ти онези минути сладки,
които без жал поглъщаше вечността?
Помниш ли ти на наш'та обич мечтите,
то беше сън, прекрасен сън,
но сън да е било тогава -
туй си спомен остава.

Да се влюбваш можеш често,
но да любиш сал един!
Всички като пойни птички, вижте,
вече свиха си гнезда...

Помниш ли ти онези минути сладки,
които без жал поглъщаше вечността?
Помниш ли ти на наш'та обич мечтите,
то беше сън, прекрасен сън,
но сън да е било тогава -
туй си спомен остава.

ЛЮБОВ, ТИ ЗВЪНТИШ

(танго)

Любов, ти звънтиш в тез пълни чаши, в сърцата пръскаш огнени искри. Блестиш, любов, на устните ни страстни, блестиш, любов, на нашите сърца.	Да прием жадно искрящото вино, нектар от страстните и жарки целувки! Живота наши нека да премине в любов гореща и любовна страст!
---	--

Да прием нектара на светлата ни младост,
любовта във наши нека да гори!
Любов гореща, ти тровиш ни сърцата,
бушуват страстно в нашите гърди.

ЧУДЕН КРАЙ

(чардаш)

Там са светли всички дни - всеки кът е земен рай, там ще видим щастие ний, 2 в този чуден край.	Там ще бъдем двама с теб - в радост и беда. И затуй очакваш знам - 2 само мойта дума: "Да!"
--	--

Там са светли всички дни
в този чуден земен край,
там ще видим щастие ний, | 2
в този приказен земен рай.

ЖИВОТ, ЖИВОТ

(танго)

Живот човешки, живот глупешки, защо си тъй прекрасен, толкоз мил? Живот човешки, живот глупешки, 2 живот на чужди хубави мечти.	Защо ли Господ наши създаде на този лъжовен и греховен свят? Живот на тежки мъки, изпитания, 2 живот на радост, сладост и мечти.
--	---

ЖЕНИТЕ, ЖЕНИТЕ

(танго)

Жените, жените, ах, ангели са те,
но често с мъжете си играят.
За тях любовта е смях или шега
и често раздават я без тъга.

Жените, жените, ах, ангели са те
и бързат да идат под венчило.
Със всеки техен номер нов
изгрява пак една любов.

Жените си мислят все едно -
как да пленят сърцето на мъжа.
И тъй усмихват ни се мило,
щом като минат през венчило...

ВЪВ ПУСТАТА

(романс)

Във пустата самотна зная черквичка една -
там сред нощната омая чакам те в мечти.
Нежно гали класовете вятър уморен,
моето малко нежно цвете е далеч от мен.

Почвай, засвири ми чардаш мой любим,
тая нощ тежи ми спомена един.
Сал за тебе пея, мила, где си ти сега,
във пустата, където греят хиляди звезди?

Знам, ти няма да се върнеш, есен е край мен.
Мене няма да прегърнеш, както в оня ден.
Вей ми, ветре, на душата, вей ми със тъга!
Мойта обич сред цветята е при друг сега!

НАЗДРАВИЦА

(из операта "Травиата" на Верди)

Да, тъй във нас любовта да кипи,
да, тъй във нас любовта да кипи!

Ах, налейте да вдигнем ний пълните чаши,
във веселие нощта да премине!
В любовен възторг и забрава
да срещнем зората на новия ден.

Всички налейте, да вдигнем ний пълните чаши,
във веселие нощта да премине!
В любовен възторг и забрава
да срещнем зората на новия ден.

Налейте и вдигнете
пълните, пълните чаши!
Нека да срещнем зората,
нека да срещнем зората на новия ден!

ЖИВОТА Е ИЗМАМА

Живота е тежка измама,
живота наши е пълна суета.
В живота настъпва трагичната драма
и само с любов в света се живей.

Затуй чуйте, вие, приятели млади,
любете безспирно красиви жени!
И нека тъй времето ни бързо минава,
живота ни бързо нека лети!

Да пием, живота ни нек мине във радост,
в мечти и забрава, щастие и любов!
Живота е забрава за тоз, кой не люби.
Любов не всеки познава - в сърцето тя гори..